

இனிமையானகுழந்தைகளே! பாபாவள்ளாகஇருக்கின்றார்.

குழந்தைகளாகியிருங்கள்தந்தையிடமிருந்துஎதுவும்கேட்கவேண்டியஅவசியமில்லை.

கேட்பதற்குப்பதிலாகஇறப்பதுமேல்என்றபழுமொழில்லை.

கேள்வி: எந்தநினைவுச்தாஇருந்தால்எந்தவிசயத்தைப்பற்றியகவலையும், சிந்தனையுமிருக்காது?

தவிஸ்: நல்லதோ, கெட்டதோ - எதுவெல்லாம் கடந்து முடிந்ததோ, அது நாடகத்தில் இருந்தது. முழு சக்கரம் முடிவடைந்த பிறகு மூன்றும் திரும்பி நடக்கும். யார், என்ன முயற்சி செய்கின்றார்களோ அப்படிப்பட்ட பதவியை அடைவார்கள். இந்த விசயத்தை நினைவில் வைத்துக் கொண்டால் எந்த விசயத்தைப் பற்றிய கவலையும், சிந்தனையும் இருக்காது. குழந்தைகளே! கடந்தைவைகளை சிந்திக்காதார்கள், எந்த விசயத்தையும் கேட்காதார்கள், கூறாதார்கள். எந்த விசயம் கடந்து முடிந்ததோ அதை சிந்திக்காதார்கள் மற்றும் திரும்பிச் செய்யாதார்கள் என்பது தந்தையின் கட்டளையாகும்.

ஓம்சாந்தி. ஆன்மைக்கு குழந்தைகளுக்காக ஆன்மைக்குத் தந்தை வந்து புரிய வைக்கின்றார். ஆன்மைக்குத் தந்தையை வள்ளல் என்று கூறுகின்றனர். அவர் சுயமாகவே குழந்தைகளுக்கு அனைத்தையும் கொடுக்கின்றார். உலகிற்கு எழுமானர்களாக ஆக்குவதற்காகவே வருகின்றார். எப்படி ஆவது? இவையனைத்தையும் குழந்தை களுக்குப் புரிய வைக்கின்றார். வழிக்காட்டிக் கொண்டே இருக்கின்றார். வள்ளல் அல்லவா! ஆக அனைத்தையும் சுயமாகவே கொடுத்துக் கொண்டு இருக்கின்றார். கேட்பதை விட இறப்பது மேல். எந்த பொருளும் கேட்கக் கூடாது. சில குழந்தைகள் சக்கி, ஆசார்வாதம், கருணையை கேட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றனர். பக்கி மார்க்கத்தில் கேட்டு, கேட்டு தலை குனிந்து முழு ஏணிப்படியில் இறங்கி வந்தார்கள். இப்பொழுது கேட்பதற்கு எந்த அவசியமும் கிடையாது. வழிப்படி நடங்கள் என்று தந்தை கூறுகின்றார். கடந்தவைகளை ஒருபொழுதும் சிந்திக்காதார்கள் என்று ஒருபூறும் கூறுகின்றார். நாடகத்தில் எதுவெல்லாம் நடந்ததோ நடந்து முடிந்து விட்டது. அதைப்பற்றி சிந்திக்காதார்கள். திரும்பவும் நினைவு செய்யாதார்கள். இரண்டு வார்த்தைகளை மட்டுமே தந்தை கூறுகின்றார் - என் ஒருவனை மட்டுமே நினைவு செய்யுங்கள். பாபா கட்டளை அதாவது ஸ்ரீமத் கொடுக்கின்றார். அதன்படி நடப்பது குழந்தைகளின் கடமையாகும். இது அனைத்தையும் விட மிக உயர்ந்த கட்டளையாகும். யார், எவ்வளவு தான் கேள்விகளை கேட்டாலும் பாபா இரண்டு வார்த்தைகளை மட்டுமே புரிய வைக்கின்றார். நான் பதை பாவனனாக இருக்கின்றேன். நாங்கள் என்னை நினைவு செய்து கொண்டே இருந்தால் உங்களது பாவங்கள் அழிந்து விடும். அவ்வளவு தான், நினைவிற்காக யாராவது கட்டளை (டெரக்ஷன்) கொடுப்பார்களா என்ன? தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும், வேறு எதிலும் தலையை உடைத்துக் கொள்ள வேண்டும் அல்லது கதற வேண்டும் என்பது கிடையாது. உள்ளுக்குள் எல்லையற்ற தந்தையை நினைவு செய்ய வேண்டும். வேறு என்ன கட்டளைகளை கொடுக்கின்றார்? 84 பிறவிச் சக்கரத்தை நினைவு செய்யுங்கள். ஏனெனில் நாங்கள் தேவதைகளாக ஆக வேண்டும். தேவதைகளின் மகிழைகளை நாங்கள் அரைகல்பத்திற்கு செய்தார்கள்.

(குழந்தையின் அழுகுரல் கேட்கின்றது) யாரும் குழந்தைகளை அழைத்து வரக்கூடாது என்ற கட்டளை அனைத்து சென்டரிலும் உள்ளவர்களுக்கும் கொடுக்கப்படுகின்றது. அவர்களுக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி யார் அடைய வேண்டுமோ அவர்கள் தானாகவே ஏற்பாடு செய்வார்கள். இது ஆன்மைக்குத் தந்தையின் பல்கலைக்கழகமாகும். இதில் சிறிய குழந்தைகள் அவசியமில்லை. சேவை செய்வதற்கு தகுதியானவர்களாக ஆன பின்பு புத்துணர்வு ஏற்படுத்துவதற்காக பிராமணிகள் (ஆசிரியர்கள்) அழைத்து வர வேண்டும். பெரிய மனிதர்களாக இருந்தாலும் சரி, சிறியவர்களாக இருந்தாலும் சரி, இது பல்கலைக்கழகமாகும். இங்கு குழந்தைகளை அழைத்து வருபவர்கள் இது பல்கலைக்கழகம் என்று புரிந்து கொள்வது கிடையாது. இது பல்கலைக்கழகம் என்பது முக்கியமான விசயமாகும். இதில் படிக்கக் கூடியவர்கள் மிக நல்ல புத்திசாலிகளாக இருக்க வேண்டும். பக்குவமற்றவர்களும் தொந்தரவு செய்வார்கள். ஏனெனில் தந்தையின் நினைவில் இல்லையெனில் புத்தி

இங்கு அங்கு என்று அலைந்து கொண்டே இருக்கும். நஷ்டம் ஆக்கி விடுவார்கள். நினைவில் இருக்க முடியாது. குழந்தைகளை அழைத்து வந்தால் இதில் உங்களுக்குத் தான் நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. இது இறை தந்தையின் பல்கலைக்கழகம் என்பதை அறிந்திருக்கவில்லை, இங்கு மனிதனிலிருந்து தேவதைகளாக ஆகின்றோம். தந்தை கூறுகின்றார் - குடும்பத்தில் குழந்தைகளுடன் இருங்கள், இங்கு ஒருவாரத்திற்கு அல்லது 3-4 நாட்கள் இருந்தால் போதும். ஞானம் மிகவும் எளியதாகும். தந்தையைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். எல்லையற்ற தந்தையைப் புரிந்து கொள்வதன் மூலம் எல்லையற்ற ஆஸ்தி கிடைக்கும். எந்த ஆஸ்தி? எல்லையற்ற இராஜ்யத்திற்கான ஆஸ்தி. கண்காட்சிகளிலும், மியசியத்திலும் சேவை நடைபெறுவது கிடையாது என்று நினைக்காதார்கள். பல மற்றும் கணக்கிட முடியாத பிரஜைகள் உருவாகின்றனர். பிராமண குலம், சூரியவம்சம் மற்றும் சந்திரவம்சம் - மூன்றும் இங்கு தான் ஸ்தாபனை ஆகிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆக இது மிகப் பெரிய பல்கலைக்கழகமாகும். எல்லையற்ற தந்தை படிப்பிக்கின்றார். முற்றிலுமாக புத்தி நிறைந்து விட வேண்டும். ஆனால் தந்தை சாதாரண உடலில் இருக்கின்றார். படிப்பும் சாதாரண ரூபத்தில் படிப்பிக்கின்றார். ஆகையால் தான் மனிதர்களுக்கு நல்லது என்று தோன்றுவது கிடையாது. இறை தந்தையின் பல்கலைக்கழகம் இவ்வாறு இருக்கின்றது. நான் ஏழூப்பங்காளன் என்று தந்தை கூறுகின்றார். ஏழூகளுக்குத் தான் படிப்பிக்கின்றேன். செல்வந்தார்கள் படிப்பதற்கு சக்தியற்றவர்களாக உள்ளனர். அவர்களது புத்தியில் மாட மாளிகை மட்டுமே இருக்கும். ஏழூகள் செல்வந்தார்களாகவும், செல்வந்தார்கள் ஏழூகளாக ஆவது தான் நியமமாகும். தானம் என்பது செல்வந்தார்களுக்கு கொடுக்கப்படுமா என்ன? இதுவும் அழிவற்ற ஞான ரத்தினங்களின் தானமாகும். செல்வந்தார்கள் தானத்தை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள். புத்தியில் அமராது. அவர்கள் தங்களது எல்லைக்குட்பட்ட படைப்பான செல்வங்களில் மாட்டுக் கொண்டு இருப்பார். அவர்களுக்கு இதுவே சொர்க்கம் போன்று இருக்கின்றது. நமக்கு மற்றொரு சொர்க்கம் என்பது அவசியமில்லை என்று கூறுகின்றனர். பெரிய மனிதர்கள் யாராவது இறந்து விட்டால் அவர் சொர்க்கத்திற்கு சென்று விட்டதாக கூறுகின்றனர். சொர்க்கத்திற்கு சென்று விட்டார் என்று அவர்களாகவே கூறுகின்ற பொழுது இது இப்பொழுது நரகமாக இருக்கின்றதல்லவா! ஆனால் நரகம் என்றால் என்ன? என்பதைக் கூட புரிந்து கொள்ள முடியாத அளவிற்கு கல்புத்தியுடன் இருக்கின்றனர். இது உங்களது மிக உயர்ந்த பல்கலைக்கழகமாகும். தந்தை கூறுகின்றார் - யாருடைய புத்தி பூட்டப்பட்டிருக்கின்றதோ அவர்களுக்குத் தான் வந்து படிப்பிக்கின்றேன். தந்தை வருகின்ற பொழுது தான் பூட்டு திறக்கப்படுகின்றது. உங்களது புத்திப் பூட்டு எப்படித் திறக்கும்? என்று தந்தை சுயம் கட்டளையிடுகின்றார். தந்தையிடத்தில் எதையும் கேட்கக் கூடாது. இதில் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். மிகவும் அன்பான தந்தையாக இருக்கின்றார்! அவரை பக்தியில் நினைவு செய்து வந்தோம். யாரை நினைவு செய்தோமோ அவர் கண்டிப்பாக ஒருமுறை வருவாரல்லவா! நினைவு செய்வதே மாண்டும் திரும்பி நடைபெறுவதற்காகவே. தந்தை வந்து குழந்தைகளுக்குத் தான் புரிய வைக்கின்றார். பாபா எப்படி வந்திருக்கின்றார்? என்ன கூறுகின்றார்? என்று குழந்தைகள் வெளியில் உள்ளவர்களுக்கு புரிய வைக்க வேண்டும். குழந்தைகளே! நாங்கள் அனைவரும் பதைமானவர்களாக இருக்கின்றார்கள். நான் வந்து தான் பாவனமாக ஆக்குகின்றேன். பதைமாக ஆகியிருக்கக் கூடிய உங்களது ஆத்மா இப்பொழுது பதை பாவனனாகிய என்னை நினைவு செய்யுங்கள், சுப்ராம் ஆத்மாவாகிய (பரமாத்மா) என்னை நினைவு செய்யுங்கள். இதில் எதுவும் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. நாங்கள் பக்தி மார்க்கத்தில் அரைகல்பத்திற்கு கேட்டுக் கொண்டே வந்தார்கள், அடைந்தது எதுவும் இல்லை. இப்பொழுது கேட்பதை நிறுத்துங்கள். நான் சுயமாகவே உங்களுக்கு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றேன். தந்தையினுடையவர்களாக ஆவதன் மூலம் ஆஸ்தி கிடைக்கவே செய்யும். பெரிய குழந்தைகள் உடனேயே தந்தையைப் புரிந்து கொள்கின்றனர். தந்தையின் ஆஸ்தி என்னவெனில் 21 பிறவிகளுக்கு சொர்க்கத்தின் இராஜ்யமாகும். நரகவாசி களாக இருக்கின்ற பொழுது எஸ்வரனின் பெயரில் தானம், புண்ணியம் செய்வதன் மூலம் அற்ப காலத்திற்கு சுகம் கிடைப்பதை நாங்கள் அறிந்திருக்கின்றார்கள். மனிதர்கள் தம்த்திற்காக ஒதுக்குகின்றனர். குறிப்பாக வியாபாரிகள் ஒதுக்குகின்றனர். வியாபாரிகளாக இருக்கக் கூடியவர்கள், நாம் தந்தையிடம் வியாபாரம் செய்வதற்காக வந்திருக்கின்றோம் என்று கூறுவார். குழந்தைகள் தந்தையிடத்தில் வியாபாரம் செய்கின்றார்கள் அல்லவா! தந்தையின் சொத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு அதன் மூலம் பக்தி சிரத்தையுடன் தானம், புண்ணியம் செய்கின்றனர். தர்மசாலை, கோயில் போன்றவற்றை

கட்டினால் அதற்கு தந்தையின் பெயரை வைக்கின்றனர். ஏனெனில் யாரிடமிருந்து சொத்துக்களை அடைக்கின்றனரோ அவர்களுக்காக கண்டிப்பாக செய்ய வேண்டும். அதுவும் வியாபாரம் ஆகி விடுகின்றது. அவையனைத்தும் உலகை விசயங்களாகும். இப்பொழுது தந்தை சூறுகின்றார் - கடந்தவைகளை சிந்திக்காதார்கள். தவறான விசயங்களைக் கேட்காதார்கள். தவறான கேள்விகளை யாராவது கேட்டால் - இப்படிப்பட்ட விசயங்களுக்குச் செல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை என்று சூறி விடுங்கள். நெங்கள் முதலில் தந்தையை நினைவு செய்யுங்கள். பாரதத்தின் பழமையான இராஜ்யோகம் மிகவும் பிரபலமானதாகும். எந்த அளவிற்கு நினைவு செய்கின்றார்களோ, தெய்வைக் குணங்களை தாரணை செய்கின்றார் களோ அந்த அளவிற்கு உயர்ந்த பதவி அடைவார்கள். இது பல்கலைக்கழகமாகும். இலட்சியம் தெளிவாக இருக்கின்றது. முயற்சி செய்து இவ்வாறு ஆக வேண்டும். தெய்வைக் குணங்களை தாரணை செய்ய வேண்டும். யாருக்கும் எந்த வகையிலும் துக்கம் கொடுக்கக் கூடாது. துக்கத்தை நோக்கி சுகம் கொடுக்கும் தந்தையின் குழந்தைகள் அல்லவா! அது சேவையின் மூலம் தெரிந்து விடும். பலர் புதிது புதிதாக வருகின்றனர். 25-30 வருடங்கள் உள்ளவர்களை விட 10-12 நாட்களாக வருபவர்கள் தூவிரமாகி விடுகின்றனர். குழந்தைகளாகிய நெங்கள் தந்தைகளுக்குச் சமமாக ஆக்க வேண்டும். பிராமணன் ஆகாத வரைக்கும் தேவதைகளாக எப்படி ஆக முடியும்? கிரேட் கிரேட் கிராண்ட் பாதர் பிரம்மா அல்லவா! யார் இருந்து விட்டு சென்றிருக்கின்றார்களோ அவர்களைப் புகழ்ந்து கொண்டிருப்பா. பிறகு மைண்டும் அவர் கண்டிப்பாக வருவார். எந்த விழா போன்றவைகள் பாடப்பட்டாலும், அனைவரும் இருந்து சென்றிருக்கின்றனர், மைண்டும் வருவார்கள். இந்த நேரத்தில் அனைத்து விழாக்களும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன - ரக்ஷா பந்தன் போன்ற அனைத்தின் இரகசியங்களையும் தந்தை புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார். நெங்கள் தந்தையின் குழந்தை களாக இருக்கின்றார்களெனில் கண்டிப்பாக தூய்மையாக ஆக வேண்டும். பதைத் பாவன் தந்தையை அழைக் கின்றோமெனில் தந்தை வழி காண்பிக்கின்றார். கல்ப கல்பத்திற்கும் யார் ஆஸ்தி அடைந்திருக்கின்றார் களோ, அதுவே மிகச் சரியாக நடைபெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றது. நெங்களும் சாட்சியுடன் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். பாப்தாதாவும் சாட்சியுடன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார் - இவர் எந்த அளவிற்கு உயர்ந்த பதவியை அடைவார்? இவரது நடந்தைகள் எப்படி இருக்கின்றது? ஆசிரியர் அனைத்தும் அறிந்திருப்பார் அல்லவா - எத்தனை பேரை தனக்குச் சமமாக ஆக்கியிருக்கின்றனர்? எவ்வளவு நேரம் நினைவில் இருக்கின்றனர்? இது இறை தந்தையின் பல்கலைக்கழகம் என்ற நினைவு முதலில் புத்தியில் இருக்க வேண்டும். பல்கலைக்கழகம் இருப்பதே கல்விக்காக. அது எல்லைக்குட்பட்ட பல்கலைக்கழகம். இது எல்லையற்ற பல்கலைக்கழகமாகும். தூர்க்கதியிலிருந்து சுத்தி, நூருக்கதிலிருந்து சொர்க்கத்தை உருவாக்கக் கூடிய தந்தை ஒரே ஒருவரே. தந்தையின் பார்த்து அனைத்து ஆத்மாக்களின் பக்கமும் செல்கின்றது. அனைவருக்கும் நன்மை செய்ய வேண்டும். திரும்பி அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். உங்களை மட்டுமின்றி உலகிலுள்ள அனைத்து ஆத்மாக்களையும் நினைவு செய்து கொண்டிருப்பார். அதில் குழந்தைகளுக்குத் தான் படிப்பிக்கின்றார். வரிசைப் படியாக வந்தது போன்று அவ்வாறே செல்வோம் என்பதையும் புரிந்திருக்கின்றார்கள். அனைத்து ஆத்மாக்களும் வரிசைக் கிரமமாக வருகின்றன. நெங்களும் வரிசைக்கிரமமாக எப்படி செல்வார்கள்? என்பதும் புரிய வைக்கப்படுகின்றது. கல்பத்திற்கு முன்பு எது நடந்ததோ அதுவே நடக்கும். நெங்கள் புது உலகிற்கு எப்படி வருவார்கள்? என்பதும் உங்களுக்கு புரிய வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. வரிசைக்கிரமமாக புது உலகிற்கு வரக் கூடியவர்களுக்கே புரிய வைக்கபடுகின்றன.

குழந்தைகளாகிய நெங்கள் தந்தையை அறிந்து கொள்வதன் மூலம், தங்களது தாமத்தை மற்றும் அனைத்து தாமத்தின் மரத்தை அறிந்து கொள்கின்றார்கள். இதில் எதுவும் கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆசார்வாதமும் கிடையாது. பாபா கருணை காட்டுங்கள், இருக்கம் காட்டுங்கள் என்று எழுதுகின்றார்கள். தந்தை எதுவும் செய்யமாட்டார். வழி காட்டுவதற்காகவே தந்தை வந்திருக்கின்றார். அனைவரையும் பாவன மாக்குவது தான் நாடகத்தில் எனது நடிப்பாகும். கல்ப கல்பமாக எப்படி நடித்தேனோ அவ்வாறு நடிப்பு நடிக்கின்றேன். நல்லதோ, கெட்டதோ எது கடந்து முழுந்ததோ, நாடகத்தில் இருக்கின்றது. எந்த விசயத்தைப் பற்றியும் கவலைப்படக் கூடாது. நாம் முன்னேறிக் கொண்டே இருக்கின்றோம். இது எல்லையற்ற நாடகம் அல்லவா! முழு சக்கரமும் முடிவடைந்த பிறகு மைண்டும் திரும்பி நடைபெறும். யார், எப்படிப்பட்ட முயற்சி

செய்கின்றார் களோ அவர்கள் அப்படிப்பட்ட பதவியை அடைவார்கள். கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பக்தி மார்க்கத்தில் நாங்கள் அளவற்று கேட்டார்கள். அனைத்து செல்வங்களையும் அழித்து விட்டார்கள். இவை அனைத்தும் நாடகத்தில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனை புரிய வைக்கின்றார். அரைகல்பத்திற்கு பக்தி செய்து, சாஸ்திரங்கள் படித்து எவ்வளவு செலவுகள் ஏற்படுகின்றன! இப்பொழுது நாங்கள் எந்த செலவும் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. தந்தை வள்ளல் அல்லவா! வள்ளலுக்கு அவசியமில்லை. கொடுப்பதற்காகவே அவர் வருகின்றார். நான் சிவபாபாவிற்கு கொடுத்திருக்கின்றேன் என்று நினைக்காதார்கள். அட! சிவபாபாவிட மிருந்து நிறைய கிடைக்கின்றது. நாங்கள் அடைவதற்காக இங்கு வந்திருக்கின்றார்கள் அல்லவா! ஆசிரியரிடத்தில் மாணவர்கள் அடைவதற்காக வருகின்றனர். அந்த வெளக்கூக தந்தை, ஆசிரியர், குரு மூலம் நாங்கள் நஷ்டத்தையே அடைந்தார்கள். இப்பொழுது குழந்தைகள் பூர்ணம் படி நடக்க வேண்டும், அப்பொழுது தான் உயர்ந்த பதவி அடைய முடியும். சிவபாபா டுள் பூர் பூர் ஆக இருக்கின்றார். நாங்கள் ஒற்றை பூர் உடையவர்களாக ஆகின்றார்கள். பூர் வட்சமி, பூர் நாராயணன் என்று கூறப்படுகின்றது. பூர் வட்சமி, பூர் நாராயணன் இருவராக ஆகி விட்டனார். விட்டனாலே பூர் பூர் என்று கூறுவார். ஏனெனில் இருவரும் இணைந்திருக்கின்றனர். இருப்பினும் இருவரையும் ஆக்குவது யார்? ஒரே ஒருவார் தான் பூர் பூர் மற்றபடி பூர் பூர் ஆக யாரும் இருப்பது கிடையாது. இன்றைய நாட்களில் பூர் வட்சமி நாராயணன், பூர் சாதாராம் என்று பெயர் வைத்துக் கொள்கின்றனர். ஆக குழந்தைகள் இவையனைத்தையும் தாரனை செய்து குழியுடன் இருக்க வேண்டும்.

இன்றைய நாட்களில் ஆன்மைகக் கருத்தரங்கமும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. ஆனால் ஆன்மைகம் என்பதன் பொருளைப் புரிந்து கொள்வது கிடையாது. ஆன்மைக ஞானத்தை ஒருவரைத் தவிர வேறு யாரும் கொடுக்க முடியாது. பாபா அனைத்து ஆத்மாக்களுக்கு தந்தையாக இருக்கின்றார். அவரை ஆன்மைகத் தந்தை என்று கூறுகின்றோம். தத்துவத்தையும் ஆன்மைகம் என்று கூறிவிடுகின்றனர். இது காடாக இருக்கின்றது, ஒருவருக்கொருவர் துக்கத்தை கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர் என்பதையும் அறிந்திருக்கின்றார்கள். அஹிம்சா பரமோ தேவி தேவதா தாம்ம (துக்கம் கொடுக்காத மிக உயர்ந்த தேவி தேவதா தாம்ம) என்று பாடப்பட்டிருக்கின்றது என்பதை நாங்கள் அறிவார்கள். அங்கு எந்த சண்டை சச்சராவுகளும் இருக்காது. கோபப்படுவதும் இம்சையாகும். பிறகு பாதி இம்சை என்றாலும், என்ன கூறினாலும் சரியே. இங்கு முற்றிலும் அஹிம்சையாக ஆக வேண்டும். எண்ணம், சொல், செயலில் எந்த தவறான விசயங்களும் இருக்கக் கூடாது. சிலர் போலோராக வேலை செய்கின்றனர் எனில் அதிலும் யுக்தியுடன் வேலை செய்ய வேண்டும். எவ்வளவு முடியமோ அன்பாக வேலை வாங்க வேண்டும். பாபாவிற்கு சுய அனுபவம் இருக்கின்றது. அன்பாக தனது வேலைகளை செய்விக்கின்றார். இதில் மிகுந்த யுக்தி தேவை. ஒன்றுக்கு நூறு மடங்கு தண்டனை எப்படி கிடைக்கும்? என்பதை மிக அன்புடன் மற்றவர்களுக்கு புரிய வைக்க வேண்டும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையானகாணாமல்கண்டெடுக்ப்பட்டசெல்லக்குழந்தைகளுக்குதாயும்தந்தையுமானப்பதாதாவின் அன்புடி னைவுகளும்காலைவணக்கமும். ஆன்மைகக்குழந்தைகளுக்கு ஆன்மைகத்தந்தையின்நமஸ்காரம்.

தாரனைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. நான் துக்கத்தை நாக்கி சுகத்தை கொடுக்கும் தந்தையின் குழந்தையாக இருக்கின்றேன். ஆகையால் யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்கக் கூடாது. இலட்சியத்தை எதிரில் வைத்து தெய்வை சூணங்களை தாரனை செய்ய வேண்டும். தனக்குச் சமமாக ஆக்கக் கூடிய சேவை செய்ய வேண்டும்.
2. நாடகத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தை அறிந்திருந்தும் கடந்து போன எந்த விசயங்களைப் பற்றியும் சிந்திக்கக் கூடாது. எண்ணம், சொல், செயலில் எந்த தவறான காரியமும் ஏற்படக் கூடாது என்பதில் கவனம் கொடுத்து இரட்டை அஹிம்சாதாரிகளாக ஆக வேண்டும்.

வரதானம்: நான்குபாடங்களிலும் தந்தையின்மனதுக்குப்பிடித்தமான மதிப்பெண்ணடுக்கக்கூடிய இதயசிம்மாசன அதிகாரி ஆகுக.

எந்தக் குழந்தைகள் நான்கு பாடங்களிலும் நல்ல மதிப்பெண் எடுக்கின்றனரோ, முதலிலிருந்து கடைசி வரை நல்ல எண்ணிக்கையில் தேர்ச்சியடைகின்றனரோ அவர்களே மதிப்புடன் தேர்ச்சி (பாஸ் வித் தூணார்) பெற்றவர் எனப்படுவார்கள். இடையிடையில் மதிப்பெண்கள் குறைந்து, பிறகு சரிப்படுத்திக் கொள்வது போல் அல்ல, ஆனால் அனைத்து பாடங்களிலும் தந்தையின் மனதிற்குப் பிடித்தவர்கள்தான் இதய சிம்மாசான அதிகாரி ஆகின்றனர். கூடவே, பிராமணரின் உலகத்தில் அனைவருக்கும் அன்பானவராக, அனைவரின் சகயோகியாக, அனைவரின் மரியாதையை பிராப்தி செய்வராக இருப்பவர் இதய சிம்மாசன அதிகாரியாக இருந்து இராஜ்ய சிம்மாசனத்தின் அதிகாரியாக ஆவார்கள்.

கவோகன்: யார்ஷள்ளத்திற்குள்நான்தந்தையுடையவன், தந்தைன்னுடையவர்ஸன்றள்ளையற்றபாடல்லிசைத்துக்கொண்டேஇருக்கிறாரோஅவர்தான்ஜ ஸ்ளத்தில்லிடம்பிடித்தவர் (தில்ரூபா - மனதிற்குஇனிமையானவர்) ஆவார்.